

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518202512
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7518202512.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému I. C., nar. XX.X.XXXX, E. C., Y. D. XXX, o zaplatenie 1.880,00 eur istiny s prísl., o odvolaní Poštovej banky, a.s., Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890 (ďalej len „pôvodný žalobca“) proti rozsudku 10Csp/100/2018 z 27.9.2018 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť pôvodnému žalobcovi 1.391,12 eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.391,12 eur od 1.4.2018 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a III. žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 48%.

2. Zistil, že pôvodný žalobca uzavrel so žalovaným dňa 05.05.2014 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.880 eur. Žalovaný sa tento úver zaviazal splácať v 120 pravidelných mesačných splátkach ku 20. dňu toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom 20.06.2014, vo výške 51 eur mesačne (bez poistenia), pri úrokovej sadzbe 29,90% ročne, RPMN 34,31% a priemernej RPMN 18,87% s tým, že celková čiastka úveru činí sumu 5.510,48 eur. K úveru nebolo dohodnuté žiadne poistenie. Vzhľadom na nedodržanie platobnej disciplíny žalovaného, pôvodný žalobca listom zo dňa 03.07.2015 vyzval žalovaného na plnenie vo výške 240,15 eur, nakoľko bol žalovaný naďalej pasívny, pôvodný žalobca výzvou zo dňa 20.07.2015 oznámil žalovanému, že úver zosplatnil k dátumu vyhotovenia danej listiny. Nakoľko žalovaný aj napriek tejto výzve zostal pasívny, žalobca teda žiada, aby súd zaviazal žalovaného na plnenie v zmysle podaného žalobného návrhu.

3. Poukázal na to, že pôvodný žalobca odvodzuje svoj nárok v časti o zaplatenie 1.880,- eur zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.05.2014, teda zo zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže žalobca podľa výpisu z obchodného registra má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) zmluvu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z. ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 11.06.2010 predpisom lex specialis a podľa názoru súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú

zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch.

4. Vychádzajúc z § 52 ods. 1-4, § 3 ods. 1, § 39 OZ, § 1, § 2 písm. d/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch súd preskúmal stranami konania uzavretú úverovú zmluvu a zistil, že nespĺňa zákonom požadované náležitosti, keď v zmluve sa nachádza nezrovnalosť v podobe celkovej ceny úveru, nakoľko pri súčine počtu a výšky splátok (120x51 eur) je výška poskytnutého úveru 6.120 eur a v zmluve je uvedená celková čiastka úveru v sume 5.510,48 eur s tým, že k úveru nebolo dohodnuté žiadne poistenie. V tomto prípade tak súd poukázal na to, že spotrebiteľ musí mať pred uzatvorením zmluvy k dispozícii všetky informácie o poskytovanom spotrebiteľskom úvere, vrátane ekonomických ukazovateľov, na základe ktorých sa potom rozhodne, či vstúpi do takéhoto vzťahu alebo nie, pričom priemerný spotrebiteľ predpokladá, že tieto údaje sú správne a v spleti zložito formulovaných všeobecných obchodných podmienok sa na základe princípu dôvery zveruje do rúk finančných inštitúcií nevedomujúc si, aké následky to môže preňho mať, pričom už nie je možné zistiť, aké informácie spotrebiteľ obdržal pri uzatváraní úverovej zmluvy a nie je tak zrejmé, z čoho pozostáva odplata za poskytnutie úveru, nakoľko, ako už bolo vyššie skonštatované, je rozdiel medzi uvedenou výškou úveru a skutočnou výškou, ktorý by bol spotrebiteľ zaplatil, keby splácal všetky splátky riadne a včas. Podľa obchodných podmienok pripojených k žalobnému návrhu bola žalovanému poskytnutá tzv. „dobrá pôžička“. Zo sadzovníka poplatkov pre daný typ pôžičky nevyplývajú nijaké iné poplatky spojené s poskytnutím úveru, ktoré by odôvodňovali rozdiel v úverovej zmluve, ktorý je uvedený vyššie, pričom treba poznamenať že k úveru nebolo dohodnuté žiadne poistenie a v zmluve nie sú uvedené žiadne poplatky spojené s poskytnutím úveru. Okrem toho súd považoval dohodu o úrokoch z úveru vo výške 29,50% v rozpore s dobrými mravmi. Podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb (na webovom sídle Národnej banky Slovenska: <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>) poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 05.05.2014, kedy bola uzavretá úverová zmluva) v kategórii Nové úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 5 rokov činila úroková sadzba hodnotu 12,22% ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 29,90% čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi.

5. K problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/173/2003.

6. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Odkázal napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, v právnej veci sp. zn. 3Co/114/2014.

7. Urobil záver, že úroková miera dohodnutá medzi stranami konania prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 12,22% a dohodnutá úroková miera medzi stranami konania činila výšku 29,90% čo je niekoľkonásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období

8. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak súd prihliadol na tieto skutočnosti, najmä na to, že zmluva je v podstatných náležitostiach neúplná a nepresná, súd tak považoval túto úverovú zmluvu s ohľadom na § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov.

9. Z uvedeného úveru žalovaný podľa údajov pôvodného žalobcu z výpisu účtu vyčerpal sumu 1.880 eur a uhradil v sumu 488,88 eur (podľa časti výpisu z účtu: Zaplatené splátky), je povinný tak vrátiť iba to, čo vyčerpal, ale nevrátil, a to bez úrokov a iných poplatkov, preto súd zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi sumu 1.391,12 eur a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

10. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,05%. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne.

11. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, z uplatnenej istiny 1.880 eur mu súd priznal sumu 1.391,12 eur a v časti o zaplatenie sumy 488,88 eur súd žalobu zamietol. Vzhľadom na uvedené, tak súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 48%, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, ktorý vydá súdny úradník.

12. Súdom priznaný nárok na úhradu trov konania v prospech žalobcu vychádzal zo zásady úspechu, a to tak, že čiastočný úspech sa odráža od výšky istiny, ktorej sa návrhom na začatie konania domáhal žalobca a od súdom priznanej výšky istiny, ktorú súd uznal ako opodstatnenú a preukázanú v súlade s právnou úpravou, ktorá súvisí s prejednávaným nárokom žalobcu. V uvedenej právnej veci žalobca žiadal priznať istinu 1.880 eur, z ktorej mu súd priznal len sumu 1.391,12 eur, čo predstavuje 74% a konanie v časti o zaplatenie 488,88 eur zamietol, čo predstavuje 26%. Z percentuálneho podielu úspechu žalobcu sa odráta jeho neúspech, a teda súd priznal trovy konania len vo výške 48% zo žalobcom vyčíslenej sumy trov konania.

13. Proti rozsudku a to voči výroku II. a III. podal v zákonnej lehote odvolanie pôvodný žalobca z dôvodu, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a že súd nesprávne vec právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.).

14. Citoval z odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Revúca 8C/304/2015 zo 16.9.2016. Trval na tom, že zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, že celková suma úveru je uvedená v správnej výške, v zmysle už skôr ním uvedených vyjadrení. Zdôraznil, že zmluva o úvere má obsahovať údaje v súlade so zákonom tým spôsobom, aby boli pre spotrebiteľa čitateľné a bez pochybností, že zmluva úveru obsahuje všetky požiadavky, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, vychádzajúc pritom pre SR záväzného rozsudku Súdneho dvora vo veci C 42/15, Home Credit Slovakia. Mal ďalej za to, že výška úrokovej sadzby bola dojednaná v bežnej výške pre rok 2012 a pre obdobné produkty, pričom žiadnym spôsobom neodporuje dobrým mravom a teda bola dohodnutá platne, že najvyššia prípustná výška odplaty pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa vypočítava zo súhrnných informácií, údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk ako dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. Poukázal na to, že pre prvý štvrtrok roku 2014 bola zistená hodnota váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za obdobné typy spotrebiteľských úverov s rovnakou dobou splatnosti 17,94% a že dvojnásobok tejto hodnoty predstavuje až 35,88% a že pri určení výšky úrokov z úveru postupoval v intenciách zákona a v intenciách dobrých mravov, že výška úrokov ročne 29,90% je v zákonom limite. Vzhľadom na uvedené odôvodnenie odvolania, žiadal rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na nové prejednanie alebo rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť, žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a zaviazat' žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

15. Rozsudok okrem výrokov II. a III. odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

16. Počas odvolacieho konania, na návrh pôvodného žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením 9Co/39/2019 zo 14.1.2019 pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpil žalobca - EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava.

17. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu vyplývajúcom v § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok vo výroku II. a výroku III. potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na dôvody, na ktoré v celom rozsahu odkazuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie pôvodným žalobcom.

18. Ani jeden z odvolacích dôvodov uplatnených pôvodným žalobcom nie je daný. Odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a neboli spôsobilé prívodiť jeho zmenu.

19. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu, že úroková miera dohodnutá medzi stranami konania prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novoposkytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 12,22% a dohodnutá úroková miera medzi stranami konania činila 29,9%, čo je niekoľkonásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodnom období a preto takéto dojednanie je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Obč. zák. Z uvedených dôvodov je potrebné stotožniť sa so záverom súdu, že preto je potrebné považovať takúto úverovú zmluvu s ohľadom na § 11 ods. 11 zákona o spotrebiteľských úveroch sa bezúročnú a bez poplatkov a že preto žalobcovi vznikol nárok iba na vrátenie toho, čo žalovaný vyčerpá a nevrátil bez úroku a iných poplatkov.

20. K správnym dôvodom je potrebné dodať, že v prejednávanej spore ide o spotrebiteľský vzťah, že výška úrokovej sadzby z úveru, ktorá bola podľa zmluvy 29,9% ročne pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných peňažnými ústavmi s dobou splácania do jedného roka je v danom prípade viacnásobne vyššia ako priemerný úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky úver poskytovali, že je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu niekoľkonásobne prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, že zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc, že dohoda o odplate za úver je neplatná podľa § 39 Obč. zák. a z uvedených dôvodov žalobcom poskytnutý úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

21. Odvolací súd dodáva, že od 1.6.2010 došlo k zmene v § 53 ods. 6 Obč. zák., z ktorého vyplýva, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v rámci novelizácie uvedeného zákonného ustanovenia bolo navrhované úplné iné znenie tohto zákonného ustanovenia a to tak ako bolo v konečnom dôsledku prijaté. V súvislosti aj s novelizáciou zákona o spotrebiteľských úveroch bol zákonom č. 129/2010 zrušený administratívny strop odplaty pri spotrebiteľských úveroch spolu so zrušením zákona č. 258/2001 Z.z. Napokon prijaté znenie § 53 ods. 6 Obč. zák. bolo odôvodnené tým, že ide o spresnenie údajovej bázy - ukazovateľa z ktorého sa vychádza pri poskytovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Túto údajovú bázu pokiaľ ide o výšku odplaty, lehoty splatnosti, spôsob zabezpečenia, objemy poskytnutých úverov na finančnom trhu poskytujú hlásenia zverejňované štvrťročne Ministerstvom financií SR na základe hlásených subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Takýmto spôsobom bolo referenčné kritérium, podľa ktorého sa mohla posudzovať primeranosť zo sektoru bánk prenesená na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom, a to pri absencii akýchkoľvek pravidiel odplaty a jej stropu. To však neznamená, že by súd aj v takomto prípade nemal možnosť posudzovať aj takýto úverový vzťah, ktorý sa dotýka uvedených úrokov v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení aj s § 3 Občianskeho zákonníka. Bolo preto možné aj v danej veci na základe ustálenej judikatúry pristúpiť k posudzovaniu odplaty založenej na referenčnej báze odplaty požadovanej bankami u spotrebiteľských úveroch v obdobných prípadoch (napr. rozhodnutie Krajského súdu Bratislava 14Co/262/2014 z 15.3.2016).

22. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok potvrdiť ako vecne správny, vrátane výroku o trovách konania, ktorý nadväzoval na výrok rozhodnutia vo veci samej.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

24. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, preto stranám náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

25. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).